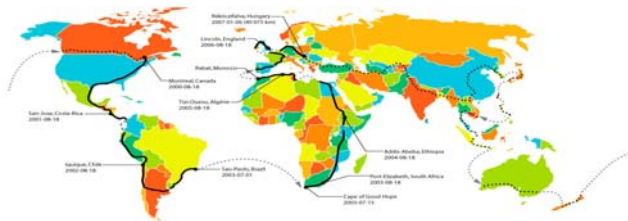

FM 89.9 Mhz

A Rákóczi Hírmondó vendége volt 2007. január 6-án Jean Béliveau. Külön köszönetet szeretnénk mondani Papp László tolmácsnak, aki Abonytól Rákóczi falváig 26 km-en keresztül kísért a kanadai vándort, valamint Szabó Árpádnak, aki szintén gyalogolt, és akinek köszönhető, hogy Jean Béliveau Magyarország felé Rákóczi falván keresztül módosította útját, így lépve át a 40 ezredik km-t a község határában.

B.J.: *Köszöntöm a stúdióban Jean Béliveau-t és Papp Lászlót, aki tolmácsolni fog nekünk. Papp László nem csak tolmácsként vett részt aktívan abban a programban, ami tegnap zajlott Rákóczi falván. A rendezvény zavartalan lebonyolításában is segített, valamint a szervezésében is. Jean-nal már jóval előtte kapcsolatban állt, mielőtt ideérkezett volna Rákóczi falvára. Szeretettel köszöntelek itt mindkettőtöket!*

Nagyon nagy dolog, hogy Jean 2000. augusztusában indult el Montreálból, gyalog.

J.B.: Nagyon hosszú sétára indultam, 12 évre terveztem, mind az öt kontinentet érinteni fogom, és több mint 70 országban fogok járni.

B.J.: *Én úgy érzem, hogy aki ilyet kigondol, hogy 12 éven keresztül gyalogol egyedül, körbe a világon, annak egy kicsit fanatikusnak is kell lennie. Hogyan döntött így, hogy neki indul ennek a nagy útnak? Mik voltak a motivációi?*

J.B.: Az egész úgy kezdődött, hogy természetesen én is dolgoztam, és egyszerűen meguntam a munkámat. Életmódot akartam változtatni, még pedig radikálisan.

Ez az ötlet, hogy körbe sétálok a

földgolyót, egyre-egyre erősödött bennem. Eldöntöttem és nem tudtam már ellenállni, ennek a kísértésnek.

A dolog külön érdekessége az, hogy a családom előtt 8 hónapig titokban tartottam ezt a dolgot, csak magamban érleltem, illetve a közvetlen környezetemnek mondtam meg. Így terveztem ezt a világ körüli gyaloglást.

B.J.: *Kiket avatott be először?*

J.B.: Először a családnak mondtam el. Látni akartam a reakciókat. Mindenki ösztönzőleg hatott rám. Azt mondták, hogy csináld! Három és fél héttel az indulás előtt, reggeli közben közöltem a feleségemmel, hogy van egy ilyen tervem. Természetesen a feleségem „Lüsz” megdöbbsent egy kicsit, megkérdezte, hogy ezt komolyan gondolom-e? „Igen, komolyan gondolom” az volt a válaszom. A következő kérdése az volt, hogy haza fogsz jönni közben? Azt feleltem, nem! Körbe akarom járni a világot, ha találkozni akarsz velem, megteheted bárhol. De ugye nem akarsz elválni? Kérdezte Lüsz. Nagyon szeretlek, nem akarok elválni,

FM 89.9 Mhz

válaszoltam. De szeretném, ha segítenél ennek a tervnek a megvalósításában. Erre a válasza az volt, hogy hisz bennem és tudja, hogy meg fogom csinálni! Az indulás reggelén így biztatott: csináld a békéért!

B.J.: Ez nagyon szép dolog, és nemcsak a békéért, a gyermekekért!

J.B.: Köszönöm! Boldog Új Évet!

B.J.: Szeretném megköszönni, hogy magyarul megszólalt.

Hogyha ilyenre elszánta magát, akkor Jean-nak tisztában kellett lenni azzal, hogy bármennyire is támogatja a család és szeretik, ő 12 évet elvesz a családtól és önmagától is. Hogy megélje azokat az éveket, hogy a gyerekeivel, az unokáival legyen. Ugyanakkor sok újat is kap az évek alatt, míg távol van a családjától. Hogyan tudta ezt mérlegelni, vagy egyáltalán elgondolkodott-e ezen?

J.B.: Nagyon nehéz dolog ez, mert nagyon hiányzunk egymásnak. De ugyanakkor mindketten tudjuk, hogy meg tudjuk csinálni. És úgy fogjuk már fel az egészet, hogy hazafelé indulok, együtt leszünk hamarosan

B.J.: Hogyha visszatekint életének előző részére, hogyan élt? Ehhez egy óriási akarat erő kell. Volt-e olyan momentum az életében, amelyből lehetett arra

következtetni, hogy nekivág ennek az útnak?

J.B.: Egy farmon születtem. Édesapámnak volt egy kis farmja, ott dolgoztunk öten a testvéreimmel. Itt síelőknak adtunk szállást, és én is itt dolgoztam. Az elmúlt 15-20 évben a reklám iparban tevékenykedtem. Ez teljesen különbözik a mostani életemtől.

B.J.: Hogyha megnézzük, a farmon dolgozott, a természetben volt kint. Aztán teljesen más világban csöppent, hisz üzletkötő volt. Most újra visszatért a természetbe.

J.B.: A farmon töltött évek, valóban hozzájárulnak a mostani életformámhoz, mivel az édesapámnak az volt az alapvető koncepciója, hogy szabadon, amit a szíved diktál. Tehát elképzelhető, hogy a háttérben genetikailag az indíttatás már meg volt.

B.J.: A családjával hogyan és miként tud találkozni? Hat évet eltöltött különböző országokban egyedül. Az nagy idő. Közben unokái születtek.

J.B.: Minden évben tudok találkozni valakivel, pl. a feleségemmel a múlt évben Dél-Franciaországban találkoztam, a fiammal Hamburgban találkoztam Karácsonykor, a lányommal és az idősebbik unokámmal, aki 6 éves már, először Németországban tudtam találkozni.

B.J.: Nem érzi úgy, hogy elvesztek azok a hónapok, évek? Például nem látta az unokája felcseperedését, fejlődését!

J.B.: Természetesen, mikor először találkoztam Németországban a családdal, annyira szívmengető volt. Mikor elváltunk nagyon nagy ürt éreztem

FM 89.9 Mhz

magamban. De szoktam telefonálni az unokámnak, aki mondja nekem, hogy szia, hogy vagy nagypapi. Ezek a dolgok tartják bennem a lelket.

B.J.: *Kap-e segítséget az út folyamán?*

J.B.: Úgymond az emberek tollnak előre, akármerre járok, azt kérdezik, hogy szükségem van-e valamire. Mindig kapok, mindenhol valamit. Például ruhákat, felszereléseket, van, ahol ingyen kaptam az orvosi ellátást. Az emberek a mozgatórugóim.

B.J.: *Nagyon sokszor van egyedül. Változott-e a személyisége a hat év alatt?*

J.B.: Individualista vagyok olyan szempontból, hogy nagyon szeretek egyedül lenni, de ugyanakkor szükségem van az emberek társaságára is. De fel tudom dolgozni az egyedül léte. Természetesen, mikor sokáig gyalogolok egyedül, nagyon jó egy közösségbe bekerülni.

B.J.: *Lelkileg és testileg milyen stabil? Milyen problémák jelentkeztek, az eddigi útja során?*

J.B.: Nagyon fontos, hogy sokat aludjak, sokat egyek. Átlagos betegségek jelentkeztek csak, mint másoknál is. Például influenza, megfázás. Bolíviában a hegyekben egyedül voltam és hideg volt, nagyon lefogytam. Utána Chilében a remek kosznak köszönhetően visszaszereztem az elvesztett súlyomat. Később Afrikában a maláriától kellett félnem, azt nem kaptam el, mert a helyiektől kaptam olyan ellenszert, amiktől ki lehetett küszöbölni. Volt egy prosztata műtétem Algériában, amit ingyen

végeztek el, így segítve, hogy elérjem céljaimat. a

B.J.: *Nagyon sok nemzet polgárait megismeri az útja során, sok kultúrával találkozik. Hogyan tud kapcsolatot teremteni velük, mennyiben változott meg az emberekről a véleménye? Vagy változott-e egyáltalán?*

J.B.: Nagyon sok emberrel találkoztam már az utam során, különböző szokásokkal. Például voltam már temetésen Núbiában. Egy házassági szertartáson is részt vehettem. De összességében azt tudom mondani, hogy akárhová megyek, az emberiség ugyanaz! Igaz, különböző módon öltözködünk, de ugyanahhoz a fajhoz tartozunk, és mindenkiben ott van a béke, a szeretet.

B.J.: *Ezt jó volt hallani, hogy ezt tapasztalta Jean az útja során. Volt-e olyan eset, amikor úgy érezte, hogy fordulóponthoz érkezett? Mert történt olyan dolog, ami miatt úgy érzi, hogy a célját nem tudja véghezvinni. Amikor megkísértette a feladás gondolata.*

J.B.: Egyszer megfordult a fejemben, hogy kiszállok ebből, mikor Etiópiában voltam. Több száz gyerek vett körül és mind pénzért könyörgött. Ez annyira mélyen megérintett, hogy abba akartam hagyni a missziómat. De a feleségemtől kaptam támogatást, hogy szeretnek, ő és a család is, és hogy meg tudom csinálni, képes vagyok rá. Ez lendített át ezen a ponton.

Egy másik ilyen pillanat volt mikor 2 hónappal az Etióp eset után, sétáltam az egyik városban, nem volt szállásom és láttam, a házakból kiszűrődő lámpafényeknél, hogy az ott lakók nézik a televíziót, és elgondolkodtam azon, hogy

FM 89.9 Mhz

én is csinálhatnám. Csak felszálok egy repülőgépre, és hazamegyek. De aztán erőt vettem magamon és folytattam. És mivel az utam felénél már túl vagyok, úgy érzem, hogy hazafelé tartok. Kívülről nézve az életem eltér az átlag élettől, de ugyanezeket a dolgokat éli meg egy átlag dolgozó ember is. Gondoljunk bele! Hányszor előfordul az, hogy benne vagyunk a taposómalomban, összetartjuk a családot, a pénzért küszködünk és sokszor azt mondjuk, hogy most feladom, elegendem van az egészségből. Tehát az átlag embernek is ezekkel, a nehézségekkel kell megküzdenie.

B.J.: *Egyedül folytatja útját, magányosan. Érték-e atrocitások az útja során? És milyenek voltak ezek? Az emberektől fél jobban, vagy a vadállatoktól?*

J.B.: Sok ilyen eset volt. Mikor elindultam, egy kicsit naiv szemmel néztem a világot. Inkább a szeretetet, a békét kerestem mindenütt. De jártam olyan országokban is, ahol mondták, hogy arra ne menjek, mert veszélyes. Equádorban jártam úgy, hogy láttam az embereken, hogy el akarják venni a dolgaimat.

Elkezdtem kérdezgetni őket, hogy, hogy tudok eljutni, ide, vagy oda. Így lettek arról a szándékukról, hogy megtámadjanak. Hogy néhány szó a vadállatokról is essen, egy tipikus eset történt Chilében. Aludtam a hálósákomban, amikor hallottam egy horkantás féle hangot, a késem mellett volt, de nem tudtam elérni, mert be voltam

bugyolálva a hálósákba. Valószínűleg egy puma csapásán feküdtem, és mindketten meglepődtünk.

B.J.: *Fegyvert hord-e magánál a késen kívül?*

J.B.: Nem, mert amit csinálok, azt a békéért csinálom.

B.J.: *A szabad ég alatt alszik?*

J.B.: Igen, gyakran alszom és szeretem, mert olyankor látom a csillagokat, a holdat. Nagyon sokszor úgy érzem, hogy nyugodtabban tudok aludni a szabad ég alatt, mint a szálláshelyeken. 2400 éjszakán vagyok túl és mindig jól aludtam.

B.J.: *Vallásos-e?*

J.B.: Négyféle csoport létezik. A vallásosak, a spiritualisták, a szabadon gondolkodók, illetve a darwinisták. Én a szabadon gondolkodóak közé tartozom. Nem igazán érzem jól magam egyik vallásban sem. Ahány helyen jártam, annyiféle vallási szertartással fogadtak, igazából a szerelemben, a szeretetben hiszek.

B.J.: *Kérte-e már Isten segítségét az útja során?*

J.B.: Szabadon gondolkodó vagyok, úgy érzem, hogy Isten mindenütt ott van. Valamiben hinni kell! Van, aki ezt szeretetnek hívja, van, aki Istennek hívja, van, aki természetnek hívja. Felfogás kérdése az egész. Amikor aludni térek, gyakran belekiabálom az ürbe, hogy köszönöm, köszönöm! Azt sem tudom, hogy ki hallja, de úgy érzem, meg kell köszönnöm.

B.J.: *Tudom, hogy egy interjú során sok mindent nem lehet elmondani. Nem tudjuk átadni azt, ami Jean-t motiválja. Ő sem tud nekünk mindent elmondani, bizonyára*

FM 89.9 Mhz

vannak olyan dolgok, történések, amelyek nyomot hagynak az életében, majd ha véget ér ez az út és elérte célját. Tudna-e már mondani egy-két olyan momentumot, akár pozitív, vagy negatív dolgot?

J.B.: Az utam során úgy tapasztaltam, hogy vannak negatív és pozitív dolgok a világban. Ez a világegyetem rendszere, mert így van meg az egyensúly. Tehát, ahol béke van, ott háború is van. Az emberekben is van jó és rossz dolog. Az utam során inkább a pozitív dolgok erősödtek meg bennem. A negatívumokat inkább elfelejttem.

B.J.: Mennyire érzi az UNESCO-nak és a Kanadai Nagykövetségnek a támogatását?

J.B.: Az UNESCO-tól igazából nem kaptam támogatást. Csak annyit, hogy az elveimért kiállnak. Van is egy olyan okiratom, ami ezt foglalja össze, ez mindig nálam van. A Kanadai Nagykövetség nagyon büszke rám, bárhol vagyok, mindig fogadnak. Egyszerűen az emberekért, a békéért csinálom ezt! Sokszor kérdezik tőlem, hogy a békét akarod előmozdítani, ezért csinálod? De mire jó ez? Tisztában vagyok azzal, hogy nem tudom a világot megváltoztatni, de magamat igen! Én változom ez alatt a 12 év alatt. Én látom másképp a világot! Ha mindenki szívébe bele tudok látni, akkor már a küldetésem sikeresnek mondható!

B.J.: Most 51 éves, 6 éve van úton. Lassan hetedik éve. Mire újra visszaér Kanadába 56-57 éves lesz. Gondolkodott már azon, hogyan tud beilleszkedni, hisz 12 év

nagyon hosszú idő. Olyan, mintha egy kicsit kiszállt volna a társadalomból. A társadalom mozgásából. Külön életet élt ez idő alatt.

J.B.: Gondolkodtam már ezen, de ugyanazt az életet fogom felvenni, mint korábban, mielőtt elindultam. Dolgozni fogok, egy hosszabb időt mindenképp a családommal fogok tölteni. Békével foglalkozó szervezetben szeretnék tevékenykedni. Konferenciákat szeretnék majd tartani. Egyelőre ennyi az elképzelésem.

B.J.: A 12 év tapasztalatát szeretné kamatoztatni. Én is úgy gondolom, hogy teljes egészében visszailleszkedni nem fog tudni. Úgy, mint más dolgozó ember, hogy 8 órát dolgozik, aztán munka után hazamegy. Szerintem Jean-ban akkora a tenni akarás, hogy ha végig csinálja ezt a 12 évet, a vándorlás meg fogja erősíteni benne azt az akaratot, konokságot, hogy küzdeni tudjon.

J.B.: Igen, egy kicsit más lesz, mint az út előtt. De csak abban az értelemben, hogy mint nagyapa rengeteg történetet tudok majd mesélni.

B.J.: Azért az ember társas lény, hiába szereti a magányt. Vannak olyan problémák, amit nem tud minden esetben megbeszélni a családjával, gyerekeivel, a feleségével, amik útközben adódnak. Vagy akár egy érzést, ami megérintette. Ezeket hogy tudja feldolgozni, vagy az útja során olyan barátságokat, kapcsolatokat tud kialakítani, amelyek majd segítik a további útján?

J.B.: Van egy naplóm, mindent abba írok bele. Az emberek 12 év múlva, majd ebből

FM 89.9 Mhz

a könyvből ismerhetnek meg. Mert minden dolog, akár rossz, vagy jó, benne lesz a naplóban. Már van 2 ilyen naplóm, ezáltal meg lehet majd ismerni engem, hogy milyen is vagyok valójában.

B.J.: *Hogyan dönti el, hogy mely országokat érinti az útja során?*

J.B.: Mielőtt elindultam, készítettem egy hosszú távú tervet. Ez apró módosításokon megy keresztül menetközben, mert nem látok bele minden ország politikai életébe, helyzetébe. Sokszor van olyan, hogy az emberek mondják, hogy most arra ne menjek, mert veszélyes. Mert nem éled meg a reggelt, mert sok vadállat van. Ilyenkor mindig módosítom az úti tervemet, ezt szem előtt tartva. Próbálok olyan utakat választani, amit ajánlanak. Például Afrikában a Nílus mellett tudtam folytatni az utamat. Ott van élet, ahol a folyó van. Ezek lakott területek voltak.

B.J.: *Ha valami probléma adódik az útja során, kinek tud szólni, kit tud értesíteni a családján kívül?*

J.B.: Van mobiltelefon, meg nálam van a laptopom, amin van Internet. Vannak olyan területek, ahol ezek nem működnek. Ilyenkor mindig mondom a feleségemnek, hogy most 2 hétig nem tudunk kommunikálni, és természetesen arra is kell számítani, hogy egy ilyen úton bármi megtörténhet, pl. elüthet egy autó. Próbálok kiküszöbölni, de ehhez szerencse is kell.

B.J.: *Milyen nyelveket beszél?*

J.B.: Négy nyelven tudok jól, angol, francia, portugál, spanyol, de bizonyos törzsi nyelveken, arabul az alapvető kommunikációban benne vagyok, pl. hogy vagy, mi újság, stb.

B.J.: *Az út előtt kezdett tanulni nyelveket? Vagy már előtte is ismerte ezeket?*

J.B.: Nem tanultam, angolul tudtam egy kicsit. Menetközben tanultam meg a többit. Igazából nem szeretek tanulni, ami az úton rám ragadt, azt kamatoztatom. Én francia nyelvterületen lakom, nem volt szükségem az angol nyelvre. Menetközben tanultam meg angolul.

B.J.: *Mikor mentek el Franciaországból Kanadába?*

J.B.: Az őseim 1644-ben mentek ki Kanadába, ez 12 generációt jelent. Amikor a francia kolónia egymaga maradt, akkor egyedül kellett megharcolnia a Brit birodalommal. A franciák magunkra hagytak Európában. Mivel magunkra maradtunk, az ír, a skót kultúra befolyásolta az országunkat, bennünket. Most is az angolszász kultúra az, ami inkább jelen van. Francia szokásaink nincsenek, csak a nyelv.

B.J.: *Milyen érzés, mikor Franciaországba megy? Kötődik az országhoz, hisz valamikor az ősei onnan származtak. Vagy teljesen semleges Jean számára.*

FM 89.9 Mhz

J.B.: A franciák felsőbb rendűeknek gondolják magukat és mi francia-kanadaiak, azt szeretnénk, hogy egyenlő szintre kerüljünk velük. Tudom, hogy ez lehetetlen. Például, amikor egy francia küldöttség ellátogat Kanadába francia nyelvterületre, akkor én mindenhol elviszem őket, mindent megmutatok nekik, a nevezetességeket.

Mikor én Dél-Franciaországban voltam, akkor nagyon furcsán néztek rám, közönyösek voltak. Szállást sem akartak adni. Észak-Franciaországban egy kicsit jobb volt a helyzet, ott egy picivel barátságosabbak voltak. Gyakran elgondolkodom azon, hogy ők is franciául beszélnek, én is, de hát akkor miért van ez így. Mindenkinek meg van a saját joga, hogy a saját kultúráját élje, és én ezt elfogadom.

B.J.: Számomra úgy tűnik, hogy nagyon erős lehet a francia kötődés, hisz 12 generáción keresztül meg tudták tartani a nyelvet, és nem olvadtak be.

J.B.: Mivel keményfejűek a francia-kanadaiak. Mindenképpen szeretnénk megtartani a nyelvünket. A francia-kanadai eléggé különbözik a franciától.

B.J.: Ideértünk Rákóczi falvához. A 40 ezredik km-t megtette. Mi a véleménye Rákóczi falváról, hisz ez egy nagyon kicsi falucska Magyarország Alföldjén.

J.B.: Nagyon megérintett az emberek kedvessége, a polgármester úr köszöntője. Három nagy dolog történt velem az utam során. Az egyik az, hogy Mandela-val találkoztam, a másik az UNESCO patronálása, a harmadik pedig a

rákóczi falvai fogadtatás. Szeretnék ide visszajönni hat év múlva.

Nagyon köszönöm, hiszen ez megtisztelő számunkra. Szeretnék készíteni – azután, hogy megírta az emlékiratait, az utazása élményeit - egy magyar nyelvű kiadványt is, melynek a kiadását mi megszerveznénk.

J.B.: Van egy-két hely, ahova szeretnék visszatérni 12 év után, bekapcsolódni egy-egy hosszabb sétába egy-egy országban, és újra találkozni azokkal, akikkel idáig is találkoztam. Az előbb kérdeztek a pozitív és negatív dolgokról. Ebben a faluban csak pozitív dolgokkal találkoztam. Ezért úgy gondolom, hogy ez a falu pozitív és ebben a faluban ez a gondolkodásmód a jellemző.

B.J.: Olyan nagy dolog ez, hogy Jean Béliveau pont Rákóczi falván teszi meg a 40 ezredik km-t, az egész világ szeme elé került Rákóczi falva. Nagyon vigyázni kellene arra, hogy mi történik itt a településen. Hogy mit teszünk, hogy néz ki a környezetünk.

Köszönjük szépen, hogy itt volt, és reméljük, hogy 6 év múlva találkozunk újra itt Rákóczi falván, hisz tervei között szerepel, hogy visszatér.

T.L.: Én nem csak reménykedem benne, hanem tudom, hogy visszatér hozzánk Rákóczi falvára. Tőlünk konkrét meghívást kapott, nagyon nagy tisztelettel és szeretettel várjuk.

J.B.: Rendben, megígérem.

B.J.: Kívánjuk, hogy csak pozitív dolgokkal találkozzon az útja során.

J.B.: Nagyon szépen köszönöm én is, szívembe zártam a rákóczi falvi embereket.

Köszönjük Jean Belaveaunak! BedeJudit

